

Јован Дучић

Мој добри роде, сви су лагали

Мој добри роде, сви су лагали,
И твој су видик сав помрачили;
За својом срећом само трагали,
И свуда крали и све тлачили.

И место млека, крв су сисали,
У страдањима твојим дугима.
Твоје су светло име брисали,
Да не знаш ко си међу другима.

С убицама су цркве стварали,
И с издајником горде тврђаве;
У заклетви те свакој варали,
На води дигли мосте рђаве!

На згаришту ти држе говоре,
На губилишту подло пирују,
На буњиштима саде ловоре...
И мртве уче сад да мирују.

Мој добри роде, сви су рђави,
Вапај твој не чују што тугује!
Издајник и сад још у тврђави,
С убицом жртва сада другује.

Ломан је, роде, мост на провали,
Свуд су у причест отров ставили...
С лупежом све су новце ковали,
Са кривоклетником завет правили.